

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 167. Et tunicam, erat autem tunica inconsutilis desuper contexta per
totum. v. 23.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

Hum lacrymosos oculos vertens diceret. Heu tibi cor meum, quid iam dabis matri tua, qua suis te uberibus educavit? quando Carnificibus qui te crucifigunt disperseris vestimenta! Potes etiam Christiane cogitare, quod Dominus voluerit sua vestimenta in quatuor partes dividi, ut ostenderet meritum suae Passionis in quatuor orbis plagas iam iam propagandum esse. Sic enim omnes populi per fidem Christi participes facti sunt Passionis eius, quemadmodum sole vestitur & ornatur orbis universus. At inconsutilem togam, quae figura est Ecclesiae noluit dividi, ut significaret unitatem eiusdem Ecclesiae quae per omnes mundi plagas in omnibus nationibus & populis una & indivisa futura esset, sicut est *unum Baptisma & unus Deus*, ab omnibus adorandus. Voluisti etiam, dulcis Iesu, quemadmodum tua vestis divisa est, ita quatuor facere partes amoris. Primam tribuisti Angelis, quorum instaurasti ruinas Alteram amicis, quos tuo sanguine redemisti, tertiam Iudaeis pro quibus apud Patrem deprecatus es excusans peccatum eorum. Postremam Gentibus quae te crucifixerunt, quas vestibus tuis induisti. O summa bonitas! ô profunda charitas!

§. 167. *Et tunicam, erat autem tunica inconsutilis desuper contexta per totum. v. 23.*

Tunica erat illa inconsutilis, quam à B. Virgine Matre Iesu contextam tradit Euthymius, quae & simul cum Christo crevisse creditur, non secus ac creverunt cum Israelitis vestes quadraginta annis, quibus duxit eos Dominus per desertum, quae etiam attrita non fuerunt. In sensu autem mystico inconsutilis hæc vestis, ad quam nunquam admota est acus, significat ex SS. PP. sententia, sanctam & benedictam Christi filij Dei Ecclesiam, quam nunquam scindere potuerunt Gentiles persequendo, Iudaei insidiando, Turcae excindendo, Hæretici seducendo. Tentarunt illud quidem schismatici. 1. volendo tot esse Ecclesias diversas Christi, quot sunt Parochiae, vel classes seu diœceses. 2. tot introducendo Ecclesias, quot sunt Imperia vel Regna. 3. Volendo persuadere duo esse capita Ecclesiae Petrum & Paulum, sed nihil effecerunt, se ab Ecclesia Christi quidem absciderunt, ipsam nunquam in duas Ecclesias Christi redigere potuerunt.

Etiam, amantissime Domine, adiuva sponsam tuam Ecclesiam, quae contristata supra modum etiam passim multam affligitur. Quot sunt qui seipso ab ea segregantes, quantum in illis est, sibi dividunt tua vestimenta? Hos nos pati oportet, quamdiu tibi placuerit.

Q 3

Verum

Verum ô Pater misericordiarum integra maneat benedicta tunica tua inconsutilis, quo unitas Ecclesiæ inviolabiliter servetur, ne charitas vera qua tu & Ecclesia utri sponsus & sponsa unum vultis, nunquam labefactetur. Stet semper in conspectu tuo, ut non tradatur oblivioni, ambulet coram te ad tuam sanctissimam voluntatem semper adimplendam, admittite illam quotidie in thalamum tuum ad perfectam ibidem semper hauriendam doctrinam, qua proles suas in dies instruat. Amen.

§. 168. *Dixerunt ergo ad invicem non scindamus eam. v. 24.*

1. Timentes, ne facta scissione vestis, ipsa ex toto periret, iudicant esse multo conducibilius non scindere eam, sed sortem mittere ad determinandum cuius foret integra.

2. Ob mysterium quia utri dixi, signabat Ecclesiam Christi, quam non vult scindi Dominus siquidem ut Luc. 11. c. dixit: *Omne regnum in seipsum divisum desolabitur.* Ecclesiam autem suam voluit inexpugnabilem, unde gravissimo scelere se obstringit qui vel se vel alios ab Ecclesia Christi subtrahit quemadmodum ipse Christus S. Petro Alexandrino veste lacera apparens, conquestus est de Arrio Diacono Alexandrino hæreseos auctore, dicens. *Arrius vestem meam, quæ est Ecclesia, dilaceravit.*

3. Ad documentum nostrum, ne videlicet nos in ipsa Ecclesia fideles scindamus mutua charitatem per quam in Christo coniuncti sumus, quæque Christum ornat, instar vestimenti, uti ipse insinuat Ioannis 13. *In hoc cognoscent omnes quia discipuli mei estis si dilectionem habueritis ad invicem.*

O quam displicentem Deo rem agunt, qui ordines sacros, qui clericos, qui Catholicos reges & Principes inter se susurris, oblatione commodorum, spe honorum, honorum & similibus nugis inter se concitant, ut in amaras cavillationes, oblocutiones & scriptiones irruant, etiam arma contra se arripiant, & quid tandem hi concitati & belligerantes lucrantur? vestimentum quod comeditur à tineâ. Si tamen vel id ipsum consequantur, & non fiat eis, quod cani Æsopico, qui umbram carnis sectans, & carnem & umbram hiando amisit. O quam male etiam faciunt, qui redditus Ecclesiæ, ad ministrorum eius necessitates donatos, alio vertunt in militibus sine autoritate vicarii Christi concedunt, imo qui eos convasant sibi, & distribuenda cum aliis soli usurpant, & sic Dei cultum deficientibus ministris extinguunt!

§. 169.